

ΦΕΥΓΕΤΕ !

Φείγετε, χελιδονάκια, λατρευμένα μου πουλιά,
Γιατὶ βλέπετ' ἀπ' ἐπάνω οὐρανὸ συννεφιασμένον
Καὶ τ' ἀγιόκλημα γὰ γέροντα εἰς τὴ γῆ κίτριον
Ποῦ τὸ εἶχε γιὰ στολίδι ἢ ζεστή σας ἢ φωλιά.

ΣΗΜ. Δ. Η. — Ὁ ἐν Σμύρνῃ εὐπαιδευτος καὶ φιλόμουσος νέος κ. Γεώργιος Ζερμπίνης, γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων προγενεστέρων ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ τρυφερῶν ποιηματίων του, τυγχάνει ἐν τῶν ἀγαπητοτέρων μελῶν τῆς αὐτοῦ ἐλληνικῆς παροικίας, μετ' ἀκραίφουδες ἔρωτος παρακολουθεῖν καὶ καταγινόμενος περὶ τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν. Ἐφ' ᾧ καὶ κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἤδη ἀρχήν, παρατιθέμεθα τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, γνωρίζοντες τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις τὴν συμπαθεῖ φυσιογνωμίαν καλλίστου φίλου καὶ συνεργάτου τοῦ Ἡμερολογίου.

"Αχ! τὴν ἀροιξὴν ἄν εἶδα—τί ἐνθύμησι γλυκειά,—
 Κάτω ἀπ' τὸ παράθυρό μου νὰ πετάτε εὐτυχισμένα,
 Σὲ μικρὴ φωλιὰ χτισμένη ἀπὸ χρόνια περασμένα,
 *Ερροιωθὰ μέσα στὸ στήθος μὲν ἀλαχτάρᾳ μυστικῶν.

Τώρα . . . φεύγετε καὶ πᾶτε ἔς ἄλλο τόπο μακρυνό,
 Πατ' ἐκεῖ ποῦ μυρωμένο, δροσερὸ φρεσῶ τ' ἀγέρι,
 Καταπράσινα λειβάδια νὰ περνᾶτε ταῖρι, ταῖρι,
 Καὶ γαλάζιο νὰ θωρῆτε ἀπ' ἐπάνω οὐρανό.

"Ὡρα σας καλὴ ἔς τὰ ξέρα, ζηλεμμένα μου πουλιὰ,
 Ἀπὸ τῆς καρδιᾶς τὰ βάθη ἢ εὐχαῖς γιὰ σᾶς πετοῦνε,
 Ἡ χαρὰ κ' ἢ εὐτυχία σύντροφοί σας νὰ γεροῦνε,
 Καὶ τὸν κόσμον νὰ μαγεύῃ ἢ γλυκειά σας ἢ λαλιὰ.

Μὰ ἐγὼ ποῦ θὰ κνττάζω μέσ' ἀπ' τὰ ξερὰ κλαδιὰ
 Τῆ φωλιὰ σας ἄν θὰ βρέχῃ κ' ὀλοένα θὰ χιορίζῃ,
 "Α! κρυφὸ θὰ ροιῶθω πόνο, γιὰτ' αὐτὴ θὰ μοῦ θυμίζῃ
 Πῶς φωλιὰ λησιμονημένη μοιάζει μ' ἔρημη καρδιά . . .

Σμύρνη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ